

ת"פ 37292/04/19 - מדינת ישראל נגד סרגיי סיבלנב

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 37292-04-19 מדינת ישראל נ' סיבלנב

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא נועה חקלאי
בעניין: המאשימה
נגד
הנאשם
סרגיי סיבלנב

נוכחים:

ב"כ המאשימה - מתמחה חיים חמיאס.

הנאשם בעצמו

ב"כ הנאשם - עו"ד קנטור

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בביצוע 21 עבירות של אי הגשת דוחות מע"מ במועד לפי סעיפים 117(א)(6) ו-88(א) בחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן - חוק המע"מ) ולפי תקנה 23(ב)(1) לתקנות מס ערך מוסף, תשל"ו 1976 (להלן - תקנות המע"מ),

2. על פי עובדות כתב האישום הנאשם, על אף היותו עוסק מורשה לא הגיש במועד 21 דוחות תקופתיים לרשויות מע"מ, בין התאריכים 4/16-12/19.

הדוחות הוגשו באיחור וסכומי המס בגין הדוחות לא שולמו כלל או שולמו באופן מלא או חלקי, כך שבמועד הגשת כתב האישום חוב המס שנבע מהדוחות עמד על סך ₪ 96,902. המאשימה בטיעוניה עדכנה כי נפלה טעות סופר בכתב האישום וכי המחדל התחילי עומד על סך של ₪ 100,845.

טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו, למידת הפגיעה בערכים המוגנים לאור היקף העבירות, לדבריה מתחם העונש ההולם נע ממאסר מותנה ועד 7 חודשי מאסר בפועל, 2-8 חודשי מאסר מותנה, קנס כספי בשיעור שנע בין 5% ועד 10% מגובה המחדל התחילי וכן חתימה על התחייבות להימנע מביצוע עבירה בעתיד.

המאשימה הפנתה לאסופת פסיקה התומכת בטיעוניה.

ב"כ המאשימה ציינה כי מאז תחילת ההליך המשפטי הנאשם הסיר הנאשם את המחדל באופן חלקי בלבד ולכן עמדת המאשימה כפי שעודכנה בפתח הדיון היום היא למאסר בן חודש שירוצה בעבודות שירות, מאסר מותנה בן חודשיים, קנס בסך 5000 ₪ והתחייבות.

4. ב"כ הנאשם טען שהעבירות הן בעלות אופי טכני, בוצעו ללא כוונה, עבירות מנהליות במדרג הנמוך, לשיטתו מתחם העונש ההולם נע ממאסר מותנה ועד 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות קנס שנע בין 2,000-5,000 ₪ וענישה נלווית. לדבריו, הנאשם הפחית את המחדל באופן שהוא קרוב מאוד לתחום שבו המאשימה אינה עותרת למאסר בפועל, לדבריו סכום המחדל עומד היום על סך של 58,720 ₪. לדבריו מופקדים 7000 ₪ בקופת המדינה אותם ביקש להעביר לטובת הקטנת החוב, אלא שכיוון שניתן נגדו צו פתיחת הליכים בתיק חדל"פ, לא ניתן לעשות כן בשל החשש להעדפת נושים. ב"כ הנאשם הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, להיות נשוי ואב לשתי קטינות, תומך באימו ובבעלה שהם מבוגרים ונכים סיעודיים. הנאשם כיום אינו עובד, גם אישתו אינה עובדת. המצב הכלכלי קשה ובשל כך לא הצליח להסיר את המחדל במלואו. הפנה לכך שהנאשם נעדר הרשעות קודמות ולקח אחריות בהזדמנות ראשונה. לאור האמור ביקש להסתפק בענישה בדמות מאסר מותנה, קנס בסך 2000 ₪ והתחייבות כספית.

5. הנאשם בדבריו האחרונים, ציין כי לאחרונה התחיל לקבל פרויקטים וצפויות להיכנס לו הכנסות בתקופה הקרובה ולהערכתו יצליח להחזיר מחצית החוב שנותר בתוך 3 חודשים. הנאשם התחייב לפעול להחזרת החוב, דבריו עובד 24 שעות ביממה. היום עדכן כי בשל המלחמה באוקראינה הסחורה לא הגיעה ארצה והפרוייקטים לא קודמו.

דין והכרעה

עונש אחד לכל העבירות

6. הנאשם נותן את הדין בגין ריבוי עבירות.

בית המשפט העליון קבע כי כל דוח שלא הוגש מהווה עבירה בפני עצמה ואין מניעה לגזור ענישה במצטבר בגין כל דוח. ראו רע"פ 5953/08 עתאמלה נ' מדינת ישראל (22.10.08); ראו גם רע"פ 1130/20 דוד דהן נ' מדינת ישראל (13.4.20).

עם זאת, המאשימה עצמה בטיעוניה לא ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם לכל עבירה בנפרד, ולא עתרה לענישה מצטברת בגין כל עבירה, אלא עתרה למתחם עונש הולם אחד ולענישה אחת אשר תכלול את כלל העבירות שבכתב האישום.

7. לאור כל האמור, בהתאם להוראת סעיף 40ג(א) לחוק העונשין התשל"ז 1977, בשים לב לפסיקה הנוהגת ולעמדת הצדדים, יקבע מתחם עונש הולם אחד הכולל את כל העבירות המפורטות בכתב האישום.

מתחם העונש ההולם

8. **הערכים המוגנים** שנפגעו בעבירות שביצע הנאשם הם: שמירה על יציבות המשק והקופה הציבורית. מערכת המס מיועדת לאפשר לממשלה לפעול לקיום צרכי החינוך, הבריאות, הרווחה, הביטחון, לקידום ערכים חברתיים ראויים ועוד. פגיעה בדיווח במועד ובתשלום המס גוררת פגיעה בכיסו של כל אזרח ואזרח, במחסור בשירותים ציבוריים, פגיעה בערך השוויון בחלוקת נטל המס, פגיעה בסולידריות החברתית, פגיעה ביכולתה של רשות המס לקבל המידע הדרוש לה לצורך גביית מס אמת, ולבצע את מלאכת גביית המס והפיקוח על הגביה.

בית המשפט העליון בשורה ארוכה של פסקי דין עמד על החומרה שבעבריינות המס ועל החשיבות בענישה אשר תתן משקל בכורה לשיקולי הגמול וההרתעה, ותעדיפם על פני נסיבות אישיות, על מנת שלא להביא לכרסום במוטיבציה של כלל משלמי המסים למלא חובתם.

ראו למשל ברע"פ 512/04 **אבו עביד נ' מדינת ישראל** (15.4.2004):

"עבריינות המס בכללה, אינה מסתכמת אך בגריעת כספים מקופת המדינה. היא פוגעת בתודעת האחריות המשותפת של אזרחי המדינה לנשיאה שוויונית בעול הכספי הנדרש לסיפוק צרכי החברה, ובתשתית האמון הנדרשת בין הציבור לבין השלטון האחראי לאכיפה שוויונית של גביית המס...".

ראו גם רע"פ 9004/18 מאיר יצחקי נ' מדינת ישראל (31.12.2018):

"בית משפט זה חזר ועמד על חומרתה של עבריינות המס, אשר נובעת מפגיעתה הקשה במשק, בכלכלה ובמגוון היבטים חברתיים הנוגעים לנטל תשלום המיסים, כמו גם מהקושי הרב שבחשיפתה. נפסק לא אחת, כי יש ליתן לחומרה זו ביטוי ממשי במסגרת גזירת עונשו של מי שהורשע בעבירות אלה, תוך מתן עדיפות לשיקולי הרתעה ולאינטרס הציבורי שבהחמרת הענישה על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם, וכאשר נקודת המוצא היא כי העונש ההולם בעבירות אלה הוא מאסר בפועל."

ראו גם רע"פ 5823/09 **באשיתי נ' מדינת ישראל** (17.8.2009); רע"פ 3137/04 **חג'ג' נ' מדינת ישראל** (18.4.2004); רע"פ 977/13 **אודיז נ' מדינת ישראל** (20.2.13); רע"פ 1688/14 **כץ נ' מדינת ישראל** (9.3.14); רע"פ 3385/13 **דימיטשטיין נ' מדינת ישראל** (29.5.13); רע"פ 7964/13 **רובינשטיין נ' מדינת ישראל** (31.12.13); רע"פ 7790/13 **חיים נ' מדינת ישראל** (20.11.13); רע"פ 1717/14 **ליזרוביץ נ' מדינת ישראל** (30.3.2014); רע"פ 5358/12 **שוקרון נ' מדינת ישראל** (10.07.12); רע"פ 3857/13 **יצחקיאן נ' מדינת ישראל** (30.07.2013) ורבים אחרים.

לעניין חומרת העבירה של אי הגשת דוחות מע"מ במועד ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 1875/98 אורן בנגב - מתכות בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל (7.9.20):

"אי-הגשת דוחות במועד משמעותה שימוש פרטי בכספי הציבור. אי-רישום במועד משמעותו אי-תשלום מס וכן ניכוי שלא כדין של מס תשומות על חשבון הציבור. אי-דיווח במועד ואי-רישום במועד הם גם אמצעים להשתמטות ממס. לאור כל זאת בולט האופי השלילי שבהתנהגות שמהווה את העבירות. העונש בצדן - שנת מאסר - אינו קל כלל ועיקר, ויש בו כדי להשליך על אפיון כעבירות של מחשבה פלילית".

9. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** אינה ברף גבוה בשים לב להיקף הפגיעה בקופה הציבורית.

10. **באשר לנסיבות ביצוע העבירות** נתתי דעתי לכך שהנאשם איחר בהגשת 21 דוחות, (איחור הנע בין 20 יום ועד 15 חודשים ועד בכלל שכן חלק מהדוחות לא הוגשו נכון למועד הגשת כתב האישום), נתתי דעתי לכך שהיקף הפגיעה בקופה הציבורית עמד על 100,845 ₪.

נתתי דעתי לכך שהעבירות בוצעו ללא תחכום, ללא אינדיקציה לתכנון מוקדם או לכוונה לחמוק מתשלום.

נתתי דעתי לדברי הנאשם לפיהם העבירות בוצעו על רקע מצוקה כלכלית, הגם שאין בכך כדי להוות נסיבות לקולה.

בית המשפט העליון קבע לא אחת כי אין זכות לעכב כספי מס גם על רקע קשיים כלכליים.

ראו למשל ברע"פ 4844/00 **ברקאי נ' מדינת ישראל** (9.12.2001):

העבירות על סעיף 117(א)(14) לחוק מס ערך מוסף ועל סעיף 219 לפקודה הן עבירות שנקבעו על-מנת להגן על רכוש הציבור מפני עיכוב שלא כדין של כספים המגיעים לציבור... גם כאשר עיכוב הכספים מוסבר בקיומם של קשיים כלכליים, ואף אם העיכוב נעשה רק מתוך שאיפה לדחות במעט את מועד העברת הכספים, עדיין מתעורר חשש שבנסיבות מסוימות לא יוכלו רשויות המס לקבל כספים אלו כלל אם הפרט ייקלע למצב של חדלות-פירעון, כפי שגם אירע במקרה שבפנינו [...] יוצא אפוא כי על-פי תכליתם, האיסורים הפליליים על הימנעות מהעברת מסים שנגבו משתרעים גם על מצבים שבהם לפרט עומדת אך ברירה בין עיכוב כספי המסים בידיו לבין התמוטטותו הכלכלית. שכן, לפרט אין זכות לבסס את המשך פעילותו העסקית על כספים שאינם שייכים לו".

ראו גם רע"פ 6167/11 **ספקיוריטי המוקד המרכזי בע"מ נ' מדינת ישראל** (19.2.12).

11. **עיון בפסיקה הנוהגת** במקרים דומים, מעלה כי העונשים המוטלים על נאשמים נעים ממאסרים מותנים ועד

למספר חודשי מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריה וקנסות הנעים בין אלפי שקלים לעשרות אלפי שקלים. במקרים בהם סכומי המס אינם מאוד גבוהים והמחדלים הוסרו מסתפקים בתי המשפט לא אחת בענישה צופה פני עתיד, לעומת זאת, כאשר עסקינן בריבוי עבירות ובהיקף משמעותי, וכאשר המחדלים לא הוסרו, הענישה הרווחת היא מאסר בפועל, לריצוי מאחורי סורג ובריה ובמקרים הקלים יותר, מאסר לריצוי בעבודות שירות. אך קיימים גם מקרים, בהם בתי המשפט מסתפקים בענישה צופה פני עתיד, גם מקום בו המחדל לא הוסר. ראו למשל:

- עפ"ג (באר שבע) 57272-02-17 **סבינה בורקס נ' מדינת ישראל** (9.4.17). המערערת הורשעה בביצוע 12 עבירות של אי הגשת דוחות תקופתיים במועד. סכום המס הנובע מדוחות אלו עמד על 90,000 ₪. המערערת לא הסירה את המחדל. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 1-6 חודשי מאסר וענישה נלווית וגזר על המערערת 45 ימי מאסר לריצוי בעבודות שירות, קנס בסך 5000 ₪ וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי ביטל את המאסר ובמקומם הטיל 140 שעות של"צ, זאת בין היתר בשל השיהוי בהגשת כתב האישום, העובדה שגובה המחדל עליו נשען גזר הדין שונה מהותית לחומרה מגובה המחדל שבכתב האישום ולאור נסיבותיה האישיות של המערערת.
- עפ"ג (מרכז) 24241-12-14 **שטרן אוזן נ' מדינת ישראל** (10.2.15) 11 דוחות שלא הוגשו במועד. סכום המחדל כ-50,000 ₪. המחדל לא הוסר. בית המשפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 5-8 חודשי מאסר, מאסר על תנאי וקנס בן 10,000-30,000 ₪. בית המשפט קמא גזר על המערער 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה בן 6 חודשים ונמנע באופן חריג מהטלת קנס. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור והפחית את המאסר ל-3 חודשים בריצוי עבודות שירות. יתר רכיבי גזר הדין נותרו ללא שינוי.
- עפ"ג (מרכז) 37359-08-13 **מדינת ישראל נ' דני ארוב** (28.1.14) 5 דוחות שלא הוגשו במועד. סכום המחדל 65,129 ₪. המחדל לא הוסר. נקבע מתחם ממאסר מותנה ועד 7 חודשי מאסר וקנס הנע בין 3,000 ₪ ל-20,000 ₪. בית משפט קמא גזר על המשיב מאסר מותנה בן 5 חודשים, קנס בסך 8000 ₪ והתחייבות בסך 15,000 ₪. ערעור המדינה נדחה.
- ת"פ (ת"א) 25376-09-18 **מדינת ישראל נ' פרח פייר** (13.6.21). 4 דוחות שלא הוגשו במועד על רקע קריסה כלכלית. סכום המחדל 78,558 ₪. המחדל לא הוסר. נקבע מתחם ממאסר מותנה ועד 9 חודשי מאסר. נדון למאסר מותנה, קנס בסך 5000 ₪ וענישה נלווית.
- ת"פ (נצרת) 66587-03-19 **מדינת ישראל נ' חוג'יראת ואח'** (25.5.21). 13 דוחות שלא הוגשו במועד. סכום המחדל 37,500 ₪. המס שולם במלואו. נקבע מתחם ממאסר מותנה ועד 10 חודשי מאסר. נגזרו מאסר מותנה וקנס בסך 9000 ₪.
- ת"פ (רחובות) 67587-03-19 **מדינת ישראל נ' דוד ומאיה אחזקות בע"מ ואח'** (19.5.20) 9 דוחות שלא הוגשו במועד ועבירות נוספות. סכום המחדל 104,950 ₪. נקבע מתחם מאסר מותנה ועד 7 ח' מאסר וקנס בין 1,000 ₪ ל-10,000 ₪. המחדל לא הוסר. נדון למאסר מותנה בן 3 חודשים, צו מבחן, צו של"צ בהיקף 150 שעות, קנס בסך 2000 ₪ והתחייבות בסך 2000 ₪.
- ת"פ (באר שבע) 51591-06-19 **מדינת ישראל נ' בן מחמד הניה** (24.12.19). 12 דוחות שלא הוגשו במועד ועבירות נוספות. סכום המחדל 130,000 ₪. המחדל הוסר - המס שולם. נקבע מתחם מאסר מותנה ועד 6 ח' מאסר וקנס בשיעור של 5%-10% מסכום המחדל. נדון למאסר מותנה וקנס בסך 6000 ₪.

ת"פ (תל אביב) 50808-10-18 **מדינת ישראל נ' אזולאי** (28.5.19). 5 דוחות שלא הוגשו במועד ו - 3 דוחות שהוגשו במועד אך לא שולם המס. סכום המחדל 65,184 ₪. המחדל לא הוסר. נקבע מתחם מאסר מותנה ועד 7 ח' מאסר וקנס בשיעור של 5%-10% מסכום המחדל. נדון למאסר מותנה של 6 חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 5,500 ₪ והתחייבות.

ת"פ (ת"א) 32646-03-16 **מע"מ תל אביב נ' מסעדת סלעים בע"מ** (30.4.18). 13 דוחות שלא הוגשו במועד. סכום המחדל 135,788 ₪ (היתה מחלוקת ביחס לגובה המחדל בשל תשומות שלא הוכרו לניכוי) המחדל לא הוסר. נקבע מתחם מאסר מותנה ועד ח' מאסר לכל דוח שהוגש באיחור ולא שולם סכום המס ומאסר מותנה עד 5 ח' מאסר לדוח שהוגש באיחור ושולם במלואו. ביחס לקנס נקבע מתחם בין אלפי שקלים ועד 18,000 ₪. נדון ל-4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, קנס בסך 6000 ₪ וענישה נלווית.

ת"פ (שלום ת"א) 64422-02-18 **מדינת ישראל נ' וינר** (3.6.2019). 9 דוחות שלא הוגשו במועד. המחדל הוסר חלקית ובעת גזר הדין סכום המחדל עמד על סך של 40,493 ש"ח. נקבע מתחם מאסר מותנה ועד 7 ח' מאסר וקנס שנע בין 2,000-4,000 ש"ח. נדון למאסר מותנה של 6 חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 3,000 ₪ והתחייבות בסך 8,000 ש"ח.

ת"פ (ת"א) 25376-09-18 **מדינת ישראל נ' פרח פייר** (13.6.21). 4 דוחות שלא הוגשו במועד על רקע קריסה כלכלית. סכום המחדל 78,558 ₪. המחדל לא הוסר. נקבע מתחם ממאסר מותנה ועד 9 חודשי מאסר. נדון למאסר מותנה, קנס בסך 5000 ₪ וענישה נלווית.

ת"פ (ב"ש) 13280-02-17 **מדינת ישראל נ' חנשוילי** (1.5.19): 19 דוחות שלא הוגשו במועד. סכום המחדל 123,181 ₪. המחדל הוסר באופן חלקי ובמועד גזר הדין עמד על 93,151 ש"ח. נקבע מתחם ממאסר מותנה ועד 7 חודשי מאסר בפועל, קנס בין 4,600 ₪ ועד 9,300 ₪ והתחייבות. הנאשם נדון ל-3 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס בסך 6,000 ₪.

ת"פ (באר שבע) 39451-11-15 **מדינת ישראל נ' מימון אור** (2.5.18). 11 דוחות שלא הוגשו במועד סכום המחדל כ- 102,000 ₪. המחדל לא הוסר. נקבע מתחם הכולל 2-6 חודשי מאסר וענישה נלווית. נדון למאסר בן 3 חודשים לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה של 3 חודשים למשך 3 שנים, קנס בסך 5,000 ₪ והתחייבות.

ת"פ (באר שבע) 1682-12-16 **מדינת ישראל נ' א.ג. מילאנו סטייל בע"מ ואח'** (11.11.20). 4 דוחות שלא הוגשו במועד סכום המחדל כ- 115,000 ₪. המחדל לא הוסר. נקבע מתחם הנע ממאסר מותנה ועד 7 חודשי מאסר וענישה נלווית. נדון למאסר בן 3 חודשים לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה של 3 חודשים למשך 3 שנים, קנס בסך 5,000 ₪ והתחייבות.

12. באשר לגובה הקנס. עסקינן בעבירות אשר נעברו ממניע כלכלי וישנה חשיבות לענישה כלכלית מרתיעה. גובה הקנס מושפע מהיקף העבירות. עם זאת, ובהתאם להוראת סעיף 40 ח לחוק העונשין, בקביעת מתחם הקנס ההולם יש להתחשב גם במצבו הכלכלי של הנאשם.

13. לאור כל האמור אני קובעת כי מתחם העונש ההולם לכלל העבירות שביצע הנאשם בנסיבות שבפני נע ממאסר

מותנה ועד 6 חודשי מאסר, קנס הנע בין 3000 ₪ - 9500 ₪ וענישה נלווית.

שיקולים בגזירת עונשו של הנאשם

14. בעניינו של הנאשם אין הצדקה לחרוג לחומרה או לקולה ממתחם העונש ההולם, גם לא משיקולי שיקום.

15. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון את הנתונים שלהלן:

· זקפתי לזכותו של הנאשם את העובדה שבחר לקחת אחריות ולהודות במיוחס לו בהזדמנות ראשונה.

· זקפתי לזכותו של הנאשם את היותו נעדר הרשעות קודמות.

· זקפתי לזכותו את העובדה שפעל להסרת המחדל, הגם שבאופן חלקי.

ראו גם רע"פ 7851/13 **עודה נ' מדינת ישראל** (3.9.15):

"כידוע, בית המשפט נוהג לשקול הפחתה בעונשו של נאשם שהחליט לתקן את העיוות שנגרם מעבירותיו (ראו: ע"פ 395/75 צור נ' מדינת ישראל, פ"ד ל(2) 589 (1976)). בהקשר לכך צוין כי "... אינטרס ציבורי הוא לעודד החזרת הגזילה על-ידי הקלה מסויימת בענישה שמידתה תלויה בהיקף ההשבה" (ראו: ע"פ 1341/02 מזרחי נ' מדינת ישראל (21.10.2002)). התחשבות בהסרת המחדל על ידי הנאשם בעת גזירת הדין נועדה לקדם שתי תכליות עיקריות: האחת, סילוקו של המחדל כרוך בהשלמת החסר מקופת המדינה והטבת הנזק שנגרם כתוצאה מהעבירה. השנייה, עידוד הבעת חרטה וקבלת אחריות לביצוע העבירה בידי הנאשם."

· נתתי דעתי לדברי הנאשם כי לא הסיר את מלוא המחדל ולא שילם את הקנס עקב מצבו הכלכלי והיותו מצוי בתחילת הליכי חדלות פרעון.

לא מצאתי כי הנימוק שאינו מרפא את הפגם בשל מצוקה כלכלית יש בו יש בכך כדי להצדיק הקלה בעונשו.

בית המשפט העליון התייחס לעניין זה בשורה ארוכה של פסקי דין. ראו למשל: רע"פ 977/13 **אודיז נ' מדינת ישראל** (20.2.2013):

"... לא ניתן לראות בהעדר היכולת לגבות מהעברין את חוב המס, במישור האזרחי, משום הסרת המחדל על ידו או שיקול להקלה בעונשו (רע"פ 5557/09 שוסטרמן נ' מדינת ישראל (6.7.2009)). קבלת עמדתו של בא כוח המבקש, לפיה יש לראות בנסיבות האמורות כשיקול לקולה, עשויה לעודד נישומים אחרים לבצע עבירות מס, ולשמוט את הקרקע מתחת לעקרון ההרתעה, העומד בבסיס הגדרתן כעבירות פליליות. אף טענתו של המבקש, כי בסופו של יום, יזכו רשויות המס לקבל את כספי החוב בחזרה, אינה מובילה

למסקנה, כי יש להקל בעונשו. המבקש מנע העברתם של כספים, אשר נועדו לקופת הציבורית, ובכך גיבש את חובו למשיבה. כעת מבקש הוא מבעלת חובו להמתין תקופה בלתי ידועה מראש, עד לפרעון החוב, ועוד לראות בכך טעם להקל בעונשו. איני סבור כי הדבר ראוי מבחינה מוסרית, וודאי שאין לעמדה זו כל עוגן משפטי... במרבית המקרים, עברייני המס הינם אנשים נורמטיביים, נעדרי עבר פלילי, אשר התדרדרו לביצוע העבירות בעטיו של מצב כלכלי קשה. אין די בנסיבה זו כדי להצדיק הקלה בעונשם."

ראו גם רע"פ 1688/14 כץ נ' מדינת ישראל (9.3.14).

לקחתי בחשבון את השפעת העונש על הנאשם ומשפחתו, את נסיבותיו האישיות כפי שפורטו על ידי הנאשם ובא כוחו. את מצבו המשפחתי, הכלכלי והרפואי.

16. לאור מכלול נתוניו של הנאשם ובדגש על כך שהסיר את המחדל ולו באופן חלקי מצאתי לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם בכל הנוגע לרכיב המאסר.

עונשו של הנאשם

17. סיכומי של דבר, מצאתי לנכון ולמידתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים.

א. מאסר בן חודשיים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מהיום לבל יעבור הנאשם כל עבירה לפי חוק מע"מ.

ב. קנס בסך של 4,000 שח או 15 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים רצופים ושווים. תשלום ראשון לא יאוחר מיום 1.8.22 .

את הקנס ניתן לשלם תוך 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).

ג. הנאשם יתחייב בפני על סך של 10,000 ₪ וזאת לבל יעבור עבירות על חוק המע"מ תוך 3 שנים מהיום. במידה ולא יתחייב - יאסר למשך 20 יום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בבאר שבע בתוך 45 ימים מהיום

ניתן היום, ב' אייר תשפ"ב, 03 מאי 2022, במעמד הצדדים.